

valg, idet den ærede Minister erklærede sig i den Henseende, saavidt jeg forstod ham, ganske derimod, derpaa skal jeg aldeles ikke indlade mig. Jeg veed jo iforveien, at derom kan være forskjellige Tanker, og det pleier jo overalt i saa Henseende at gjøre en stor Forskjel, om man selv hører til Embedsstanden eller ikke. Derimod vilde jeg tage mig den Frihed, at fortsætte Forespørgslen i Anledning af det, som den høitærede Indenrigsminister, om jeg hørte Ret, sagde, nemlig at da der kun staaer i Grundloven, at der ved Lov skal bestemmes, i hvilket Tilfælde et saadant Gjensvalg bør finde Sted, saa vilde denne Bestemmelse ogsaa være fyldestgjort, naar man udgav en Lov, der sagde, at i intet Tilfælde skulde et saadant Gjensvalg være nødvendigt. Det er i den Anledning, at jeg vil tage mig den Frihed at spørge den ærede Indenrigsminister, om det virkelig er hans Mening, at Grundlovens Paragraph vilde være fyldestgjort, naar der blev udgivet en Lov, som sagde, at i intet Tilfælde skulde et saadant Gjensvalg finde Sted.

Indenrigsministeren: Jeg troer virkelig, at jeg udtalte mig saa tydelig og rigtig om denne Ting, som jeg kunde. Jeg sagde, at Grundloven siger, at det skal bestemmes, i hvilket Tilfælde et saadant Gjensvalg skal finde Sted, og i hvilket Tilfælde det ikke bør skee. Naar nu et Lovforslag blev forelagt, men Rigsdagen og Regjeringen derefter kom til den Overbeviisning, at Gjensvalg ikke skulde finde Sted i noget Tilfælde, saa vil jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, om man da, for at opfylde Grundloven, skulde tværtimod sin Overbeviisning alligevel give en Lov om, at der skulde finde Gjensvalg Sted. I dette Tilfælde sagde jeg, vilde der ikke komme nogen Lov, saaledes som Grundloven har forudsat; i hvert Fald vilde en saadan Lov kun komme til at indeholde, at et saadant Gjensvalg ikke skulde

finde Sted, og dette mener jeg er fuldkommen rigtigt. At et saadant Tilfælde kan indtræffe, at Rigsdagen kommer til den Overbeviisning, at Gjensvalg ikke skal finde Sted, kan vistnok ikke nægtes, uden at derfor er sagt, at Rigsdagen vil komme til et saadant Resultat.

Mouvad: Den ærede Forespørger har i sit Foredrag fralagt sig, at han skulde være kommen med nogenformhelt Insinuation. Jeg troer heller ikke, at Nogen af de Paagældende vilde have ladet deres Tanker dvæle særdeles derved, om der ogsaa virkelig fra den ærede Rigsdagsmands Side var fremkommen nogen saadan Insinuation (Munterhed). Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Rigsdagsmand er gaaet for vidt i Anførelsen af de Kjendsgjerninger, hvorpaa han støtter sin Forespørgsel; thi i Grundloven er der kun Tale om Befordring til lønede Statsembeder; men den ærede Rigsdagsmand har ikke ladet sig nøie med at omtale dem, der ere befordrede til lønede Statsembeder, men har tillige nævnt dem, der ere blevne Statsraader, Commandeurer osv. Dette ligger imidlertid aldeles udenfor den Bestemmelse, der findes i Grundloven, og staaer aldeles ikke i nogen Forbindelse med det Forbehold, der er taget i Grundloven; dette er saaledes alene udgaaet af den ærede Forespørgers egen Følelse og Stemning med Hensyn til denne Sag. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand heller ikke burde have undladt at lægge Mærke til, hvorledes denne Bestemmelse i Grundloven stiller sig til de forskjellige politiske Anstuelser, der vare medvirkende ved Grundlovens Affattelse. Der var nemlig en Minoritet i Grundlovudvalget, bestaaende af Dahl, David, Hansen, Jespersen og Ussing, der troede at burde opstille den ubetingede Regel, at ethvert Medlem, der valgtes til et lønnet Statsembede og modtog det, skulde ophøre at have Sæde i Thinget.